

แบบประเมินบทความวิจัย
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 6” ประจำปี 2565
วันศุกร์ที่ 27 พฤษภาคม 2565 (ผ่านระบบออนไลน์)

1. ชื่อบทความ : ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน	ผ่านและแก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย		✓		- ตัด ชื่อวิจัยตรงบทคัดย่อ - ตัด ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 286 ชุด
2. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ		✓		- แก้ไขตามบทคัดย่อภาษาไทย
3. บทนำ		✓		- ผู้วิจัยเขียนแต่ละประเด็นแยกเป็นท่อน ๆ ควรเขียนแบบสังเคราะห์เอกสารมาแล้ว - ควรรวมย่อหน้าที่ 1, 2, 3 เข้าด้วยกัน เพราะเป็นเรื่องเดียวกัน - ควรอธิบายสภาพปัญหาของ ม.รัตนบัณฑิต ในบทนำเพราะเป็นกลุ่มที่ทำการศึกษา ไม่ได้หมายความว่าที่อื่นจะมีสภาพบริบทเหมือนกัน
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	✓			
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	-			- ผู้วิจัยไม่ได้ระบุสมมติฐานการวิจัย แต่ทำไมในผลการวิจัยมีการกล่าวถึง
6. วิธีดำเนินการวิจัย		✓		- อธิบายขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้ละเอียดกว่านี้ พร้อมทั้งระบุค่าคุณภาพ เช่น IOC และค่าความเชื่อมั่น - ยังขาดการอธิบายการเก็บรวบรวมข้อมูล
7. ผลการวิจัย		✓		- ปรับการนำเสนอเป็นตาราง
8. สรุปผลการวิจัย		✓		- ใส่เลขข้อ 1 และ 2 หน้า สรุปผลการวิจัย
9. อภิปรายผล		✓		- การอภิปราย ควรเพิ่มเติมแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนข้อค้นพบ ก่อนที่จะกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. ข้อเสนอแนะ	✓			
11. เอกสารอ้างอิง		✓		- ตรวจสอบรูปแบบการพิมพ์ ทวิศศักดิ์ ชูมา - เขียนอ้างอิงให้เป็น APA
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ		✓		

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ แต่ต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

แบบประเมินบทความวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 6” ประจำปี 2565

วันศุกร์ที่ 27 พฤษภาคม 2565 (ผ่านระบบออนไลน์)

1. ชื่อบทความ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน	ผ่านและแก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย		/		มีรายละเอียดชัดเจน ควรระบุกลุ่มตัวอย่างว่ามาจากหน่วยงานหรือสถาบันใดบ้าง เพื่อความ เชื่อถือในการเก็บข้อมูล ควรเรียบเรียงภาษา ใหม่ ว่า ปัจจัย เพศ สถานะทางกีฬา สถานภาพ และ ปัจจัยสนับสนุน มีความความสัมพันธ์กับระดับ
2. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ			/	ต้องปรับแก้ไขภาษาอังกฤษ เรียบเรียงให้สอดคล้องกับบทคัดย่อภาษาไทย โดยให้ผู้ที่เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ช่วยเรียบเรียงให้ใหม่
3. บทนำ		/		ควรแก้ไข ตามที่เสนอแนะในเอกสารแนบ
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	/			เขียนได้ถูกต้อง
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)				ไม่มี
6. วิธีดำเนินการวิจัย		/		ควรแก้ไข การใช้คำ ในเครื่องมือการวิจัย
7. ผลการวิจัย		/		- ควรเรียบเรียงข้อมูลส่วนบุคคลให้สั้น กระชับ - คำว่า ท่าน ควรแทนที่ด้วยนักกีฬา และบุคลากรทางกีฬา ทั้งหมด ทุกแห่ง
8. สรุปผลการวิจัย	/			สรุปได้ครบ
9. อภิปรายผล			/	ในการอภิปรายผล ข้อที่ 2 ควรแก้ไข งานวิจัยที่นำมาสนับสนุน เพราะไป ซ้ำซ้อนกับข้อที่ 1
10. ข้อเสนอแนะ		/		พอใช้
11. เอกสารอ้างอิง			/	อ้างอิงไม่ครบ ตามที่ได้อ้างอิงไว้ในเนื้อหาของบทความ ให้แก้ไข โดยการ นำมาอ้างอิงให้ครบ
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	/			มีคุณค่าในระดับพอใช้

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ แต่ต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา จำนวน 286 คน จาก 10 ประเภทกีฬา ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 286 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติที่ใช้ทดสอบค่าความสัมพันธ์ คือ Chi-Square

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ควรระบุ ว่าสังกัดหน่วยงานหรือสถาบันอะไร ที่ไหน เพื่อความเชื่อถือในการเก็บข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละเพศชาย จำนวน 151 คน ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 127 คน มีสถานะทางกีฬาเป็นนักกีฬา จำนวน 215 คน มีสถานภาพโสด จำนวน 224 คน และอยู่ในประเภทกีฬาฟุตบอล จำนวน 43 คน

2. ระดับปัจจัยสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาพบว่า นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละเพศชาย จำนวน 151 คน ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 127 คน มีสถานะทางกีฬาเป็นนักกีฬา จำนวน 215 คน มีสถานภาพโสด จำนวน 224 คน และอยู่ในประเภทกีฬาฟุตบอล จำนวน 43 คน

ข้อ 2 และ 36ตัดคำที่ไฮไลต์สีแดงนี้ออกจะทำให้สั้น

3. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาพบว่า นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละเพศชาย จำนวน 151 คน ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 127 คน มีสถานะทางกีฬาเป็นนักกีฬา จำนวน 215 คน มีสถานภาพโสด จำนวน 224 คน และอยู่ในประเภทกีฬาฟุตบอล จำนวน 43 คน

สรุปว่า

4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาพบว่า นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ได้แก่ ปัจจัยเพศ สถานะทางกีฬา และสถานภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยอายุ และประเภทกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา และปัจจัยการสนับสนุนมีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อ 4 ควรเรียบเรียงภาษาใหม่ ว่า ปัจจัย เพศ สถานะทางกีฬา สถานภาพ และ ปัจจัยสนับสนุน

คำสำคัญ : ความสามารถ, การใช้ภาษาอังกฤษ, นักกีฬา, เจ้าหน้าที่ทางกีฬา

มีความความสัมพันธ์กับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาและเจ้าหน้าที่ทางกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แทน

Competency in using English of Athletics and Sports Officers

ที่ไฮไลไว้ ควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ช่วยแปลให้ใหม่ เพราะไม่ตรงกับเนื้อหาภาษาไทย
ABSTRACT

Research subject Competency in using English of Athletics and Sports Officers. Objectives 1) To study the ability to use English of Athletics and Sports Officers. 2) to study the relationship of factors affecting the Competency in using English of Athletics and Sports Officers. The sample consisted of 286 athletes and sports officials from 10 sports categories who received 286 complete questionnaires. The research instrument was a questionnaire. The statistics used in the research were descriptive statistics, i.e. frequency distribution, percentage, average. The standard deviation and the statistic used to test the correlation is Chi-Square.

The study result, showed that

1. Athletes and sports officials in the study were mostly males were 151 persons, mostly aged between 20-30 years were 127 persons, Status in sport were athletes 215 persons, single were 224 person, and 43 persons were in football.

2. The level of factors supporting the English use of Athletics and Sports Officers found that The majority of the study athletes and sports officials had a moderate level of contributing factors to the athletes and sports staff's overall English.

3. The level of Competency in using English of Athletics and Sports Officers found that The majority of the study Athletics and Sports Officers had a moderate level of English proficiency among the Athletics and Sports Officers as a whole.

4. Factors related to the level of Competency in using English of Athletics and Sports Officers found that Athletics and Sports Officers were statistically significant factors of gender, sport status and status at the 0.05 level, while age factor and sport type did not correlate with the level of Competency in using English of Athletics and Sports Officers And Support factors were a statistically significant correlation with the Competency in using English of Athletics and Sports Officers at the 0.05 level.

Keyword : Competency, using English, Athletics, Sport Officers

บทนำ

การใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความสำคัญในทุกอาชีพ และทุกหน่วยงานเนื่องจากการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ หรือการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติเป็นอย่างมาก ไม่เว้นแต่ลงการด้านกีฬาที่ปัจจุบันมีความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน โดยนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬายหลายคนมีโอกาสได้ออกไปร่วมการแข่งขัน หรือบางครั้งในประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดรายการแข่งขันระดับนานาชาติ จึงทำให้มีชาวต่างชาติที่จะมาติดต่อสื่อสารมากขึ้น

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อหลากหลายอาชีพ (สุนิดา ปานดำรงสถิตย์, 2556) ในยุคที่มีการแข่งขันสูง และมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านข่าวสาร เทคโนโลยี วิทยาการใหม่ๆ การใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารกับประชาคมโลก เพื่อรับรู้แลกเปลี่ยน และค้าขายระหว่างกันจึงมีความสำคัญยิ่ง (กมลวรรณ โดมศรีฟ้า, ความ

2551) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ ผู้ประกอบธุรกิจชาวไทยจะต้องพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร และสามารถแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมในเวทีสากลได้(องอาจ ผู้จำเริญ และหรรณ ชูเพ็ญ, 2559) หากผู้ประกอบการมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ อาจจะทำให้การสื่อสารเกิดข้อผิดพลาด (Selinker, 1972 อ้างถึงใน ญัฐญา หุ่นน้อย , 2561)

ผู้ที่ประกอบธุรกิจคนไทยมักประสบปัญหาทางการพูดสื่อสารกับชาวต่างชาติ เช่น การที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องหลักไวยากรณ์ในการบริการลูกค้า ไม่เข้าใจความต้องการของลูกค้า การขาดความรู้ด้านคำศัพท์ (พิมพ์จินดา อาการส,ระพีพร ฐิตตะคุโน และศุภรัตน์ ทศนลิลพร, 2556) ขาดประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่มีความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ (จริยา ภักดี, ภาวิณี ยอดอ่อน และรินดา บินสมะ, 2556) การศึกษาวิจัยวิธีการ สื่อสารความหมายกับเจ้าของภาษาให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นจะช่วยให้ผู้พูดและผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้องชัดเจน และสามารถทำให้การสนทนาคำเนินไปอย่างราบรื่น (Tarone, 1981 อ้างถึงใน ญัฐญา หุ่นน้อย, 2561)

ปัจจุบันประเทศไทยมีชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนทำธุรกิจในประเทศไทยจำนวนมาก ทำให้คนไทยจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจทางการค้า การผลิต เทคโนโลยี อุตสาหกรรมต่างๆ การท่องเที่ยว และการติดต่อสื่อสาร หรือการทำงาน ร่วมกับชาวต่างชาติ (วันทนีย์ กองเขียว, 2552) จึงมีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความจำเป็นในการวัดความสามารถและปัญหาหรืออุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษพูดสื่อสารจำนวนมาก โดยสามารถแบ่งออกตามประเภทอาชีพต่างๆ (ญัฐญา หุ่นน้อย, 2561)

สิ่งจำเป็นมากสำหรับนักกีฬาทุกคนเพราะเวลาไปแข่งขันต่างถิ่นเขาใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง หากนักกีฬาคนไหนที่ไม่มีทักษะพูดเขียนอ่านไม่ได้ก็จะเสียเปรียบนักกีฬาคนอื่นๆ เมื่อเรามีทักษะภาษาที่ดีก็สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับเด็กต่างชาติ ขณะที่คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอนุรักษ์นิยม ประเทศเขาไม่ค่อยพูดและใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก การใช้ภาษาต่างแดนของนักกีฬาญี่ปุ่นส่วนมากก็ไม่ต่างจากคนไทยเท่าใดนัก แต่ความแตกต่างอยู่ที่เด็กของเขามีความกล้าพูดกล้าสื่อสารก็เกิดความชำนาญไปเอง (เดอะวินเนอร์ สืบค้นจาก <https://policenewsvarieties.com/> เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2564) ไม่พบในเอกสารอ้างอิง

ในการศึกษาจะทำให้เห็นถึงปัจจัยที่มีความสามารถต่อการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ทางกีฬาเพื่อที่จะทราบถึงการพัฒนาในการใช้ภาษาอังกฤษหรือแนวทางการใช้ภาษาอังกฤษในโลกยุคปัจจุบันของกลุ่มคนดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

ควรสรุปให้ตรงกับการศึกษา คือ
เพื่อจะทราบถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา.....
..... และ ทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัย.....

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา นักกีฬาทุนความสามารถพิเศษของมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตที่เป็นนักกีฬา จำนวน 600 คน และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาในสโมสร สมาคมกีฬา ที่ได้มีโอกาสไปร่วมการแข่งขันกีฬาของสมาคมกีฬาต่างๆ จำนวน 10 สมาคม สมาคมละ 40 คน จำนวน 400 คน รวมเป็นจำนวน 1,000 คน ผู้วิจัยดำเนินการด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่ม ตัวอย่างเพื่อการศึกษาครั้งนี้ คือ นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา มีจำนวน 1,000 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 125) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 286 คน

ที่ไฮไลต์ควรตัดออก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยใช้วิธีการคัดเลือก

แบบสุ่ม

3. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ จำนวนร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของข้อมูลเชิงคุณภาพในลักษณะต่างๆ

ตัดออก

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละ 151 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมา เพศหญิง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 47.20 ตามลำดับ

ในผลการวิเคราะห์

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละ 20 – 30 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 44.41 รองลงมา อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.12 อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.88 และอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.59 ตามลำดับ

ตรงนี้
ไม่ใช่วัตถุประสงค์
การวิจัย

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละ มีสถานะทางกีฬา จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 75.17 รองลงมาปริญญาตรี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 24.83 ตามลำดับ

ดังนั้นควรเขียนให้
สั้นลง

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละ มีสถานภาพโสด จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 78.32 รองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.45 ตามลำดับ

โดยตัดเอาเฉพาะส
วนใหญ่ อันดับ 1
เท่านั้น ไม่ต้องเอา
รองลงมา
และสุดท้ายตามล่ำ

และนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละ อยู่ในประเภทกีฬาฟุตบอล จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 15.04 รองลงมา กีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.64 กีฬาแบดมินตัน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.93 กีฬาฮอกกี้บอล จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.23 กีฬาบาสเกตบอล จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 กีฬาเซปักตะกร้อ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 กีฬาเทควันโด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.34 กีฬาจักกรยาน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.64 กีฬาคาราเต้-โด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94 และกีฬามวย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.24 ตามลำดับ

ดับ
ควรตัดออกจะทำใ
ห้สั้น กระชับ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจัยสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาพบว่า นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณี พบว่า ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) รองลงมา ด้านนักกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) ด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.29) และด้านสถาบันการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.25) ตามลำดับ

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาร้อยละ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ด้านนักกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่าท่านมีโอกาสในการสื่อสารกับเจ้าหน้าที่กีฬาที่เป็นชาวต่างชาติ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.40) รองลงมา ท่านได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.37) ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) ท่านได้ศึกษาข้อมูลภาษาอังกฤษในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.34) และท่านมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) ตามลำดับ

คำว่า "ท่าน" ในที่นี้หมายถึง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ควรปรับแก้ไข
ให้เป็นการรายงานบุคคลที่สามให้ถูกต้อง ทั้งหมด

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณี พบว่า ท่านได้มีโอกาสในการศึกษาหาความรู้จากประสบการณ์ตรงในการแข่งขัน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.37) รองลงมา ท่านได้มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) ท่านได้มีโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.34) ท่านได้หาความรู้เพิ่มเติมเอกสาร หรือหนังสือนอกชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) และท่านได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ และศึกษาหาความรู้จากการใช้งานจริง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) ตามลำดับ

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.29) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณี พบว่า ท่านได้มีโอกาสในใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานจริง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) รองลงมา ท่านได้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติเป็นประจำ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.31) ท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมงานแข่งขัน และติดต่อสื่อสารกับทีมงานเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) ท่านได้มีโอกาสทำเอกสาร หรือตอบโต้เอกสารเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.27) และท่านมีโอกาสพบปะกับหน่วยงานที่ใช้เอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.26) ตามลำดับ

และนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ด้านสถาบันการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.26) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณี พบว่า สถาบันการศึกษาได้มีการจัดเตรียมหลักสูตรการสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.31) รองลงมา สถาบันการศึกษาได้ให้แนวทางในการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) สถาบันการศึกษาได้มีการจัดอบรมพัฒนาเฉพาะด้านในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.26) สถาบันการศึกษาได้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.25) และสถาบันการศึกษาได้มีการจัดการสอบวัดผลในระดับความรู้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23) ตามลำดับ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาพบว่า นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.31) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่า การพูด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.37) รองลงมา การฟัง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) การอ่าน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.29) และการเขียน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.24) ตามลำดับ

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ด้านการฟัง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.37) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณี พบว่า ท่านสามารถฟังการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.39) รองลงมา ท่านสามารถฟังการสื่อสารกับชาวต่างชาติอยู่เป็นประจำ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.38) และท่านได้มีโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.36) ตามลำดับ

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ด้านการพูด ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่าท่านสามารถพูดติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติอยู่เป็นประจำ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) รองลงมา ท่านได้มีโอกาสในพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.34) และท่านสามารถพูดสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) ตามลำดับ

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ด้านการอ่าน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.29) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่า ท่านสามารถอ่านเอกสารภาษาอังกฤษเป็นประจำ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.40) รองลงมา ท่านสามารถอ่านข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการแข่งขันเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) และท่านได้มีโอกาสอ่านเอกสารภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมสม่ำเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23) ตามลำดับ

นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่ทำการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ด้านการเขียน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.24) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่าท่านได้มีโอกาสเขียนรายงานผลการแข่งขันเป็นภาษาอังกฤษอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) รองลงมา ท่านสามารถเขียนข้อมูล จดหมาย หรือเอกสารกับชาวต่างชาติอยู่เป็นประจำ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23) และท่านสามารถเขียนสรุปการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นภาษาอังกฤษได้ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.20) ตามลำดับ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานทางการวิจัยข้อที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

ผลการทดสอบสมมติฐานเพศกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา พบว่า ค่า Sig. ที่มีค่าเท่ากับ 0.001* ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_1 แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานอายุกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา พบว่า ค่า Sig. ที่มีค่าเท่ากับ 0.218 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อนี้ ควรสรุปว่า ไม่มีความสำคัญทางสถิติ แทน

ผลการทดสอบสมมติฐานสถานะทางกีฬากับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาพบว่า ค่า Sig. ที่มีค่าเท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_1 แสดงว่า สถานะทางกีฬามีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานสถานะภาพกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาพบว่า ค่า Sig. ที่มีค่าเท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_1 แสดงว่า สถานภาพมีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานประเภทกีฬากับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาพบว่า ค่า Sig. ที่มีค่าเท่ากับ 0.337 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 แสดงว่า ประเภทกีฬาไม่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อนี้ ควรสรุปว่า ไม่มีความสำคัญทางสถิติ แทน

สมมติฐานทางการวิจัยข้อที่ 2. ปัจจัยสนับสนุนที่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสถิติ Durbin Watson มีค่าเท่ากับ 1.891 มีค่า เข้าใกล้ 2 แสดงว่าความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าเป็นอิสระต่อกัน องค์ประกอบปัจจัยการสนับสนุนมีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่าตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านนักกีฬา ($\beta = .116$) ด้านการเรียนการสอน ($\beta = .309$) ด้านสังคม ($\beta = .176$) และด้านสถาบันการศึกษา ($\beta = .117$) โดยพิจารณาจากค่า Sig. t ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของการทดสอบ t สำหรับทดสอบว่าตัวแปรอิสระตัวใดควรนำไปใช้ในสมการพยากรณ์

ได้บ้าง ถ้าค่า t สูงอย่างมีนัยสำคัญ (หรือค่า Sig. มีค่าน้อยหรือเท่ากับระดับนัยสำคัญที่กำหนด) แสดงว่าสามารถนำไปใช้ในสมการพยากรณ์ได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูลจากตารางที่ 4.18 พบว่าค่า Sig. t เท่ากับ .000 .000 .009 .011 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 ในสมมติฐานที่ว่าปัจจัยสนับสนุนที่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาสามารถอธิบายเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันได้ด้วย ด้านนักกีฬา ด้านการเรียนการสอน ด้านสังคม และด้านสถาบันการศึกษา ได้ร้อยละ 86 ($Adj.R^2 = .860$) แสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 86 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 14 เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอื่นนอกเหนือจากที่ได้กล่าว

สรุปผลและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัย ได้ดังนี้

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา ในการวิเคราะห์ และสรุปผลออกมีความอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มคนที่เป็นกลุ่มคนทางด้านกีฬา ไม่ได้ให้ความสนใจต่อการใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร โดยส่วนมากผลจะอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง ซึ่งทำให้เห็นความสามารถของกลุ่มคนเหล่านี้ยังต้องได้รับการพัฒนาทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษอีกมาก จึงจะทำให้สามารถเข้าใจ และสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้ดีในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ ธนวัฒน์ อรุณรุ่งสว่าง (2558) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านตัวผู้เรียน ด้านตัวครูผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 3) การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สมการพยากรณ์แสดงในรูปคะแนนดิบเป็นดังนี้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ = $-.228 + .572$ ด้านตัวผู้เรียน (X_1) + $.232$ ด้านครอบครัว (X_3) + $.122$ ด้านโรงเรียน (X_4) 4.แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า 1) ผู้เรียนควรเร่งกระตุ้นให้ผู้เรียน เห็นความสำคัญ 2)ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอน 3)โรงเรียนควรมีการบูรณาการโดยใช้ภาษาอังกฤษเข้าไป สอนในรายวิชาอื่นๆ พร้อมกันไปด้วย 4) ผู้ปกครองควรให้การดูแลโดยการให้เวลาและสนับสนุนด้านภาษาอังกฤษแก่บุตรหลานมาก และสอดคล้องกับ **ทวีศักดิ์ ชูมา (2560) ^{ที่ได้กล่าวไว้ว่า} ปัจจุบันจึงที่จะต้องเร่งพัฒนาทักษะในการพูดภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้จะพูดภาษาอังกฤษได้ ต้องมีองค์ประกอบ 4 อย่าง คือ (1) รู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (2) รู้ด้าน สังคม เช่น การใช้คำ การสร้างประโยคได้เหมาะสม (3) รู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมาย ด้านการพูดและเขียน (4) รู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร และต้องใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ฝึกฝนการ พูดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้พูดภาษาอังกฤษควรมี 12 กลวิธี เช่น พูดภาษาอังกฤษ ภาษาแม่ปนกับภาษาเป้าหมาย พูดแบบแปลคำต่อคำ สร้างคำใหม่ เพราะฉะนั้น ผู้ที่ใช้กลวิธีการสื่อสารดังกล่าว จะทำให้พูดภาษาอังกฤษได้อย่างราบรื่น ช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับ **กาญจนา พร รุจิณม (2560) ^{ที่ได้กล่าวไว้ว่า} ให้มีการเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษและทักษะในการดำเนินชีวิตของตนเองให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันโลกของเรามีการ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสารที่ไร้พรมแดน หรือแม้กระทั่งในด้าน ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับนานาประเทศทั่วโลก โดยทุกประเทศได้****

มีการยึดถือได้ยึดเอาภาษาอังกฤษเป็น ภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในด้านต่าง ๆ เช่น การสานสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ, การติดต่อซื้อขาย, การคมนาคม หรือแม้กระทั่งการลงทุนร่วมกับต่างชาติ ทุกอย่างล้วนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งในโลกศตวรรษที่ 21 มีทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิตและทำงานอยู่ 3 ทักษะ ได้แก่ 1. ทักษะการ เรียนรู้และนวัตกรรม 2. ทักษะสารสนเทศสื่อเทคโนโลยี 3. ทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งแต่ละทักษะต่างมีความจำเป็นอย่างยิ่งในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วอยู่เสมอเช่นนี้ หากจะอยู่ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ได้ เราทุกคนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้ทันและเข้ากับโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และจะต้องมีการสอดแทรกการใช้ภาษาอังกฤษในทุกส่วนของชีวิตประจำวัน เพื่อให้เราเกิดความคุ้นชินกับภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกันกับภาษาไทย และสอดคล้องกับ ญัตินัย (2561) พบว่า ทุกคนมีปัญหาการไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดในชีวิตประจำวัน (100%) การไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ (66%) การไม่รู้คำศัพท์ (50%) การไม่รู้ไวยากรณ์ (25%) และการไม่มีความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสินค้า และการบริการ (25%) และผลการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมแล้วความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของพนักงานบริษัท BOL อยู่ในระดับเริ่มต้น เมื่อแยกตามแผนก พนักงานแผนกบริการมีระดับ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ระดับ 4 คือ สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและเข้าใจ ภาษาที่ซับซ้อน แต่อาจมีข้อผิดพลาดหรือใช้ภาษาไม่เหมาะสมบ้าง พนักงานแผนกประชาสัมพันธ์ และแผนกขายมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ระดับ 3 คือ รู้และเข้าใจแบบกว้างๆ ในสถานการณ์ที่คุ้นเคยเท่านั้น มีการหยุดชะงักบ่อย พนักงานแผนกวิเคราะห์ธุรกิจมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ระดับต่ำสุด ระดับที่ 2 คือ ไม่สามารถสื่อสารเป็นเรื่องราว พูดได้เป็นคำใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารได้เฉพาะคำศัพท์ที่คุ้นเคยเท่านั้น

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา พบว่า มีความปัจจัยเหล่านั้นมีความสัมพันธ์เป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาในเกิดการพัฒนาแก่ตัวบุคคล เพื่อส่งผลต่อองค์กรและการทำงานในการองค์กรต่อไปในอนาคต จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการพัฒนาส่งเสริมปัจจัยต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และเอาใจใส่ร่วมกันในการที่จะพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ ธนวัฒน์ อรุณรุ่งสว่าง (2558) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านตัวผู้เรียน ด้านตัวครูผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน มี ความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 3) การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สมการพยากรณ์แสดงในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ = $-.228 + .572$ ด้านตัวผู้เรียน (X1) + $.232$ ด้านครอบครัว (X3) + $.122$ ด้านโรงเรียน (X4) 4.แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า 1)ผู้เรียน ควรเร่งกระตุ้นให้ผู้เรียน เห็นความสำคัญ 2)ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอน 3)โรงเรียนควรมีการบูรณาการโดยใช้ภาษาอังกฤษเข้าไป สอนในรายวิชาอื่นๆ พร้อมกันไปด้วย 4) ผู้ปกครองควรให้การดูแลโดยการให้เวลาและสนับสนุนด้านภาษาอังกฤษ แก่บุตรหลานมาก และสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ ชูมา (2560) ปัจจุบันจึงที่จะต้องเร่งพัฒนาทักษะในการพูดภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้จะพูดภาษาอังกฤษได้ ต้องมีองค์ประกอบ 4 อย่าง คือ (1) รู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (2) รู้ด้าน สังคม เช่น การใช้คำ การสร้างประโยคได้เหมาะสม (3) รู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมาย ด้านการพูดและเขียน (4) รู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร และต้องใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ฝึกฝนการ พูดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้พูดภาษาอังกฤษควรมี 12 กลวิธี เช่น พูดภาษาอังกฤษ ภาษาแม่ปนกับ ภาษาเป้าหมาย พูดแบบแปลคำต่อคำ สร้างคำใหม่ เพราะฉะนั้น ผู้ที่ใช้กลวิธีการสื่อสารดังกล่าว จะทำให้พูดภาษาอังกฤษได้อย่างราบรื่น ช่วยให้เกิด

ที่ไฮไลต์
ตรงนี้ทั้งหมด
ด
ควรหางาน
วิจัยใหม่
มาแทนที่
ตรงนี้
ไม่ควรนำ
งานวิจัยที่
สนับสนุน
ในข้อที่ 1
มาอ้างอิงสน
ับสนุนอีก
เป็นการอ้าง
ซ้ำๆ
ให้หางาน
ใหม่ มาแทน

ความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับ กาญจนพร รุจิโณม (2560) ให้มีการเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษและทักษะในการดำเนินชีวิตของตนเองให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันโลกของเรามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสารที่ไร้พรมแดน หรือแม้กระทั่งในด้าน ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับนานาประเทศทั่วโลก โดยทุกประเทศได้มีการยึดถือได้ยึดเอาภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในด้านต่าง ๆ เช่น การสานสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ, การติดต่อซื้อขาย, การคมนาคม หรือแม้กระทั่งการลงทุนร่วมกับต่างชาติ ทุกอย่างล้วนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งในโลกศตวรรษที่ 21 มีทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิตและทำงานอยู่ 3 ทักษะได้แก่ 1. ทักษะการ เรียนรู้และนวัตกรรม 2. ทักษะสารสนเทศสื่อเทคโนโลยี 3. ทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งแต่ละทักษะต่างมีความจำเป็นอย่างยิ่งในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วอยู่เสมอเช่นนี้ หากจะอยู่ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ได้ เราทุกคนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้ทันและเข้ากับโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และจะต้องมีการสอดแทรกการใช้ภาษาอังกฤษในทุกส่วนของชีวิตประจำวัน เพื่อให้เราเกิดความคุ้นชินกับภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกันกับภาษาไทย

ที่ไฮไลต์
ตรงนี้ทั้งหมด
ควรหางาน
วิจัยใหม่
มาแทนที่ ตรงนี้
ไม่ควรนำ
งานวิจัยที่
สนับสนุน
ในข้อที่ 1
มาอ้างอิงสนับสนุน
นูนอีก
เป็นการอ้าง ซ้ำๆ
ให้หางาน
ใหม่ มาแทน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬา มีข้อเสนอแนะของผู้วิจัยเพิ่มเติม ดังนี้

เชิงนโยบาย

อบรมภาษาอังกฤษ

1. หน่วยงานที่รับนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ทางกีฬาเข้าไปอยู่ในสังกัดมีแผนการดำเนินการจัดการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

ภาษาอังกฤษ

2. สถาบันการศึกษาควรมีการวางแผนการจัดเตรียมหลักสูตรเสริมการสอนให้กับกลุ่มนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ทางกีฬาที่เข้าศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการออกมาใช้ในชีวิตการทำงานในอนาคต

เชิงปฏิบัติ

1. หน่วยงานที่รับนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ทางกีฬาเข้าไปอยู่ในสังกัดควรให้มีการพัฒนาอบรม พัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

ที่ไฮไลต์ตรงนี้ ตัดออก

2. สถาบันการศึกษาไม่ควรปล่อยสภาพ หรือละเลยกลุ่มคนที่อยู่ในการเรียนด้านกีฬา การจัดการการกีฬา หรือพลศึกษา เพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้พัฒนาตนเองต่อไปได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการปฏิบัติรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากลุ่มนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทางกีฬาในการใช้ภาษาอังกฤษ

2. ควรศึกษาปัญหาของการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการเล่น การทำงาน และการแข่งขันของนักกีฬา และกลุ่มเจ้าหน้าที่ทางกีฬา

อ้างอิงไม่ครบ ตามที่ได้อ้างอิงไว้ในเนื้อหาของบทความ ให้แก้ไข โดยการนำมาอ้างอิงให้ครบ

เอกสารอ้างอิง

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551) การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กาญจนาพร รุจิโณม (2560) การสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

จริยา ภักดี, ภาวิณี ยอดอ่อน และรินรดา บินสมะ. (2556). สำนวณปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการร้านค้า บริเวณหาดฉาง เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

ณัฐญา หุ่นน้อย, 2561 ปัญหาและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานไทย:กรณีศึกษา บริษัท บีซีเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน) วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. อ้างอิงไม่ครบ ตามที่ได้อ้างอิงไว้ในเนื้อหาของบทความ ให้แก้ไข โดยการนำอ้างอิงให้ครบ

ทวีศักดิ์ ชุมพ. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. โดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร. วารสารมหาจุฬาริชาการ. 3 (1) : 128

ธนวัฒน์ อรุณรุ่งสว่าง (2558) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.

พรศรี พุทธานนท์. (2550) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำโรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุนิดา ปานดำรงสถิตย์. (2556). ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในสถานประกอบการธุรกิจ โรงแรม จังหวัดปทุมธานี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี 5(1): 29-38.

สุรัตน์ เตียวเจริญ. (2543). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

องอาจ ผู้จำเริญ และทศพร ชูเพ็ญ. บทบาทของภาครัฐในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ กรณีศึกษาโรงเรียนสารคามพิทยาคม. วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม) 35,1 (ม.ค.-ก.พ. 2559) 296-305

Taro Yamane (1973). Statistics: An Introductory Analysis.3rdEd.New York.Harper and Row Publications.